

Sygn. akt: I C 2204/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2023 roku

Sąd Okręgowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Agnieszka Westwał
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Mrozek

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2023 roku w Rybniku

sprawy z powództwa *Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.*

przeciwko J. M.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 70 824,11 zł (siedemdziesiąt tysięcy osiemset dwadzieścia cztery złote jedenaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 lipca 2023 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6 457 zł (sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2204/21

UZASADNIENIE

Powódka *Bank (...) Spółka Akcyjna w W.* wniosła o zasądzenie od pozwanej *J. M.* kwoty 83 151,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 września 2021 roku do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wyjaśniała, że posiada weksel na kwotę 83 151,69 zł płatny w dniu 27 września 2021 roku wystawiony przez pozwaną. Pozwana została zawiadomiona o wypełnieniu przez nią weksla i została wezwana do jego wykupu. Pozwana nie spełniła świadczenia. W zakresie żądania odsetkowego powódka żądała zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od roszczenia głównego od dnia następnego po dniu płatności weksla.

Pozwana *J. M.* nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 6 września 2022 roku strony zgodnie wniosły o odroczenie rozprawy w związku z próbą ugodowego zakończenia sporu.

Pismem procesowym z dnia 16 grudnia 2022 roku powódka w związku z wpłatami pozwanej cofnęła pozew w zakresie kwoty 7 958,69 zł i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28 września 2021 roku do dnia 5 kwietnia 2022

roku. Tym samym wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 75 193 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty (k. 70).

Pismem procesowym z dnia 4 sierpnia 2023 roku powódka w związku z dalszymi wpłatami pozwanej cofnęła pozew w zakresie kwoty 4 368,89 zł i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2022 roku do dnia 9 lipca 2023 roku. Tym samym wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 70 824,11 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 lipca 2023 roku do dnia zapłaty (k. 88-89).

Postanowieniem z dnia 24 października 2023 roku (k. 99) w związku z cofnięciem pozwu w/w zakresie Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 12 327,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 września 2021 roku do dnia 9 lipca 2023 roku.

Stronom nie udało się rozstrzygnąć sporu w drodze ugody pozasądowej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 września 2015 roku Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zawarła z pozwaną umowę uniwersalnego kredytu hipotecznego nr (...) /Kh/15.

Na podstawie zawartej umowy Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 109 800 zł na cel konsumpcyjny na okres 180 miesięcy.

W związku z zawarciem w/w umowy pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonego jej kredytu wraz z odsetkami i innymi należnościami Banku w 180 ratach miesięcznych.

Jako zabezpieczenie spłaty kredytu ustanowiono między innymi weksel własny in blanco wystawiony przez pozwaną wraz z deklaracją wekslową.

W przypadku niespłacenia w terminach określonych w umowie kredytu pełnej raty odsetkowej, odsetkowo-kapitałowej, za co najmniej dwa okresy płatności, Bank miał wezwać pozwaną do zapłaty zaległej raty lub jej części określając termin spłaty, który nie mógł być krótszy niż 7 dni kalendarzowych od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wypowiedzenie umowy kredytu mogło nastąpić między innymi w przypadku braku uiszczenia zaległej raty lub jej części w określonym przez Bank terminie. Wypowiedzenie następować miało z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, licząc od dnia następnego dnia po doręczeniu oświadczenia o wypowiedzeniu.

Dowód: umowa k. 25-30.

Zgodnie z umową powódka uruchomiła kredyt i dokonała jego wypłaty na rzecz pozwanej. Pozwana natomiast zgodnie z umową wystawiła na rzecz pozwanej jako zabezpieczenie spłaty kredytu weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową. Zgodnie z deklaracją wekslowa powódka została uprawniona do wypełnienia weksla w przypadku nieuregulowania przez pozwaną w terminie należności wynikających z umowy uniwersalnego kredytu hipotecznego nr (...) /Kh/15 z dnia 21 września 2015 roku w wysokości 109 800 zł na kwotę tych należności powiększoną o odsetki, prowizję i koszty Banku. Bank mógł wypełnić weksel we wszystkich tych przypadkach, w których służyło mu prawo zaspokojenia swoich należności przed nadejściem terminu płatności, na sumę odpowiadającą wysokości zadłużenia. Wypełniony weksel, posiadacz weksla był uprawniony do przedstawić do zapłaty wystawcy weksla własnego, a w przypadku niezapłacenia sumy wekslowej w tym terminie, wystąpić o wydanie nakazu zapłaty. Bank miał prawo opatrzyć weksel datą płatności według swego uznania, zawiadamiając pozwaną na 7 dni przed terminem płatności listem poleconym.

Dowód: weksel wraz z deklaracją k. 33-34.

Pozwana nie realizowała przyjętego na siebie zobowiązania wynikającego z umowy kredytu z dnia 21 września 2015 roku. W konsekwencji w dniu 26 sierpnia 2021 roku powódka uzupełniła wystawiony przez pozwaną weksel in blanco na kwotę 83 151,69 zł płatną do dnia 27 września 2021 roku.

Dowód: weksel k. 33.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2021 roku powódka poinformowała powódkę, że w związku z niewykonaniem zobowiązania wynikającego z umowy kredytu wystawiony przez nią weksel został wypełniony na kwotę 83 151,69 zł. Jednocześnie powódka wezwała pozwaną do zapłaty w/w kwoty na wskazany w piśmie rachunek bankowy w terminie do 27 września 2021 roku.

Dowód: pismo z dnia 26 stycznia 2021 roku wraz z potwierdzeniem nadania k. 23-24.

Pozwana nie wykonała zobowiązania.

Bezsporne.

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami, dodatkowo Sąd ustalił go na podstawie przedłożonych do pozwu dokumentów. Dokumenty na podstawie, których poczyniono ustalenia faktyczne nie budziły, w ocenie Sądu, wątpliwości co do autentyczności jak i wiarygodności, a co istotne nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron. Pozwana nie kwestionowała ani łączącej strony umowy kredytu hipotecznego z dnia 21 września 2015 roku, ani prawidłowości wypełnienia weksla przez powódkę zgodnie z wystawioną deklaracją wekslową.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła roszczenia na podstawie weksla, stąd też decydujące znaczenie miała ocena zasadności jej roszczenia w świetle ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku Prawo wekslowe (tj. - Dz. U. z 2016 roku, poz. 160 z późn. zm.). W/w ustawa przewidywała możliwość wystawienia weksla własnego, który w dacie wystawienia nie zawierał wszystkich elementów niezbędnych dla jego ważności, zwany wekslem in blanco (art. 103 wskazanej ustawy w związku z art. 10 ustawy). Zobowiązanie wekslowe z weksla in blanco powstaje z chwilą złożenia podpisu w celu zobowiązania się wekslowo i wręczenia weksla, z tym zastrzeżeniem, że do czasu całkowitego uzupełnienia weksla zobowiązanie jest warunkowe. Warunkiem uznania jego ważności jest uzupełnienie weksla in blanco zgodnie z zasadami prawa wekslowego tak, aby zostały spełnione wszystkie wymagania co do ważności weksla, w przypadku weksla własnego określone w art. 101 ustawy - Prawo wekslowe. Z chwilą wystawienia zatem weksla in blanco i wręczenia go wierzycielowi nastąpiło zawarcie porozumienia między wystawcą weksla - pozwaną, a osobą, której ten weksel został wręczony – powódkę, określające sposób jego uzupełnienia. Przyjęło ono w niniejszej sprawie, formę deklaracji do weksla in blanco k. 34. Deklaracja wekslowa ma przy tym istotne znaczenie dla dłużnika wekslowego, gdyż osobie podpisanej na wekslu przysługuje zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem, i to bez żadnych ograniczeń, z tym, że to na osobie podnoszącej ten zarzut ciąży obowiązek wykazania, że wypełnienie weksla nastąpiło w sposób niezgodny z zawartym porozumieniem.

W realiach niniejszej sprawy pozwana na zabezpieczenie roszczeń powódki wynikających z zawartej umowy kredytu z dnia 21 września 2015 roku, przekazała jej podpisany przez siebie weksel. Powódka zyskała wówczas uprawnienie do uzupełnienia weksla o datę płatności weksla, kwotę do zapłaty oraz miejsce płatności. Pozwana nie powołała w sprawie żadnych zarzutów przeciwko ważności przedstawionego dokumentu wekslowego. Weksel posiadał wszystkie elementy konieczne do uznania go za ważny i został uzupełniony zgodnie z zawartą deklaracją do weksla in blanco.

Reasumując, pozwana nie kwestionowała, o czym była mowa powyżej, że łączyła ją z powódką umowa kredytu hipotecznego z dnia 21 września 2015 roku. Nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia, prawidłowości wypełnienia przez powódkę wystawionego przez nią weksla in blanco. Strony w toku procesu próbowały w sposób

ugodowy zakończyć spór i przedstawiały nawet propozycję jego rozstrzygnięcia, jednakże ostatecznie do zawarcia ugody nie doszło. Mając zatem na uwadze stanowisko pozwanej w sprawie oraz, że weksel dołączony przez powódkę w świetle wyżej wymienionych wymogów formalnych prawa wekslowego jest ważny, Sąd uwzględnił dochodzone przez powódkę roszczenie w całości w pkt. 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od przegrywającej sprawę pozwanej na rzecz powódki kwotę 6 457 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 1 040 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5 400 zł

R., dn. 15 lutego 2024 roku